

- **Учението на св. Григорий Палама за св. Богородица** стр. 3
- **Монахиня Магдалена: Църквата и „люси святити“ – как да възпитават децата в съвременното общество** стр. 4

- **Защо децата губят вярата си в Бога** стр. 5
- **Важността на религиозно-нравственото възпитание** стр. 5
- **Святата вярта на един шведскиец – повод за размисъл** стр. 6

- **Неугоденото черн съмирта – беседа на прот. М. Штефан** стр. 7
- **Верни на Христа до смърт – побудител на български новоченници** стр. 7

Прег Кръста Господен

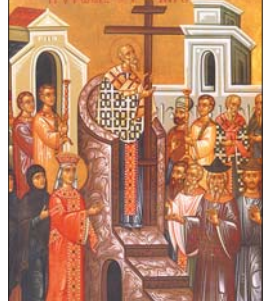
Исус поиска народа и учениците Си и им рече: „Който иска да служи душата си, да възпита душата си, да вземе кръста си и Ме последва. Защото който иска да спаси душата си, ще я губи, а който погуби душата си заради Мене и Евангелието, той ще я спаси“ (Мат. 8:34-35).

И тъй, истински върват след Исуса онеи, които като са поварвали в Него, носят своя кръст, т. е. свои дават в служба на Бога и човека. Защото „който не носи кръста си, а върви след Мене, казва Исус, не може да бъде Мой ученик“ (Лука 14:27). А дългът с високата съвършено с трудност, изпитания, жертви и страдания, защото той сам по себе си представлява себепрестояние. Ето един великолепен пример на себепрестояние:

ник: Исус! Цялото Му служение на земята за спасение на хората бе кръстовен подвиг, докато най-сетне трябваше да понесе и кръста на страданият край Светия Голгота и на него да бъде разпнат.

Всёко кръстовене е себепрестояние служение на Бога и на човека, защото никой дългът не може да се изпълни. А кой представлява изпълнителя на нашия дълг? Любопитно любопытство как Бога и човека определил същността и границите на себепрестоянието. Това Сам Исус ни е изяснил, повтаряйки явяната ни на пророците Божия заповед за любов към Бога и към човека, обществена черта себепрестоянието.

Цялото богатство на Исуса, цялото Му служение, т. е. са себепрестояние подвиг, чрез вяра и любов.

„Въздвижение на св. Кръст“
Икона от братя Палеолов, Св. Гора

Религиозните права и свободи

Вечната съблазън за българските правозащитници

Вярност за съблюдаването на свободата на вероучишната вяда е краен и неразривно свързан с религиозното развитие на личността и обществото. Законът за вероучишната вяда не е само свободно да изясняват или не вярваха с Бога. От християнска гледна точка религиозната вяда е с божествена даденост, която е свързана с духовната и интелектуалната свобода и по отношение на възприемане си проявление не може да бъде подложена на каквото и да е ограничение, защото това изключва правото за защита и от самия Творец. Който ни го е предоставил: „Ето, стоя пред вратата, аз викам: ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, аз влизам при него и аз вечерям с него, и той с Мене“ (Откр. 3:20).

Настоящият коментар няма за цел да анализира в цялост доклада, а да изрази една лична позиция по отношение на някои полемични моменти в публикуваната информация.

Още при първи прочит прави впечатление, че около 80% от съдържанието на доклада е ангажирано с въпроса за БПЦ, което дава право да се предположи, че това е същият с въпросите, които са предизвикали вниманието на българската и международната обществено по явяване, който вече е намерил своето разрешение – разколя в БПЦ. Потвърждение за това са отнасянето от авторите на доклада препоръки към българското правителство. В случая ще си позволим да цитираме само една от тях, която потвърждава тезата ми за щета на доклада: „Резултатът от незаключената акция от 20-21 юни 2004 г. да бъде незабавно anulirana. Българското правителство да възстанови статуквото отпреди акцията и да положи усилия за мирното уреждане на всички проблеми, свързани с разпалването на българската православна църква.“

Фактът, че 90% от преобладаващо в разкол сненностслужител не осудиха искането на Св. Синод за връщане на загубеното имуществото, а напротив – покळाха се официално на своята вяда и бяха претегли отново в каноничната БПЦ, недумислено позовава, че при разрешаването на проблема не се е стигало до насилие.

За насилие говорят тези, които потвърждават Църквата и нейния клир.

В стремежа си да защитят претегнените в разколниците, авторите на доклада да върхис извода, до който стигат, че „грубата намеса на изпълнителната власт във вътрешните работи на най-голямото вероизповедание в България сложи началото на разкола в БПЦ“, отминават мъчително важния момент и факти от събитията в живота на Църквата след 1989 г.

Спасението не търпи отлагане

Слова за Рождество Богородично

Рождението на човек обикновено се посрещна с радост, кадар и да е съпроводено с роднителни и роднински на майката и с плана на детството, което се ражда. Голяма е радостта, когато се роди първа робка. По-голяма е, когато детето е само едно родило. И още по-голяма е, когато детето се ражда от бездетни и престарели родители, какавото е била случката с раждането на свята Дева Мария, Майката на Господ Исус Христос, Спасителя на света. Защото и в финация пропав се казва: „Твоего раждението, Богородице Дево, възвести радост на цялата вселена“.

Защо Бог раждоха Исуса и дариха с раба Йозаба и Анна? Защо, както изнава свята Анна, „всички и дарих със свои робки“, а тях е оставил бездетни? Наистина им, както тогава се е смятало, Бог не е изказал за скръти тежки дробове? Не! За тях Бог е приобщил спешен дар, не обикновено дете, а Опази, което е трябвало да възврати в утробата си Невместимия, Опази, което е трябвало да стане Майка и Кръмчица на Пречистата, да роди „Родената преди всички векове“. Такова често смярва не се дава той-тамо, той трябва да се изстрада, да се измача, да се измочи. Господи нредет са били необходими, за да се изпълни търпението на благочестивите съзурци, да се кали вярата им, да се прочистят сърцата им в баията на страданията и смиренното прех хората преци и Божията Божя.

Понякога Бог забавя отговора на молитвите им. В зорността и безумието си искаме за себе си нещо, което не сме готови да приемем. Знаемте наистина немощ, Бог откликва да ни даря с йването от сам. Изважда да се ками търпението на да Йрече вярата на, да прочувамте верности и да се обогатят с нукните добродетели. Едва тогава ни дарява с помощта, ма то да не ни послужат за полова, а за наше и всичко обрбуване. Така Бог постъпва с онеи, които са си обили и които само на Него се уповават. А неразумните оспоби да пострадат от Божиевото си си гордостта си да бъдат полюбви.

Ускриана молитва е съществено, което ни довежда до състоянието да възприемем всички благостроения и благострата Божия. Нукно е християно да се ками на зурно Бог да се дава на благостроения, а за да прочувамте себе си да приемем Неговите дарове. Колкото по-ценен е един дар, толкова по-голяма е цената от изкушения и изпашания, които трябва да претърпяват, докато до заслужат.

Колкото свята Дева Мария се родила, тя била готова с мъжката национална прех зорниите немощи и любов, била възпитана в токова наслена прех зорниите мдрост и кръпка вяр в Господа, на какавото едга им са способни едни незрели и немисленни родители. Колкото найвършата търпеливост, която поборона за обучение и възпитание на сучките на Йерусалимския клир и съвсем скоро те останали единствени е и настиваният, като като престарелите и родителите си отпашти от този сбав.

ХРОНИКА

Вести от Софийска епархия

На 21 август за четвърти път тържествено отбелязваме на покровителя на града св. св. Симеон Самовил Скопски. От 2002 г. по инициатива на Българския патриарх и Софийски митрополит Максим посетих, а който се отбелязва на паметта на мъченика, е обновен и за празник на родния ми Самовил. На 20 септември Негово Светейштво отслужи тържествено водосвет на

гражданския площад и след като се помолва за благоденствието на града, пожелави наследнието му с празника.

На следващия ден икарински епископ Николай отслужи в Бяловата църква „Рождество Богородично“ край Самовил светица. Литургия и водосвет в служение с протосингелата архиеп. Йоан и архиепископите епископ на Санданско-Бургаската епархия и архиепископ на Сливенска епархия. В своето слово за празника

Знаменит епископ Николай поздравя ебралото се множество и го призова към духовно проследване.

В този ден епископ Николай не забравя и онези, които поради болест не можаха да участват в празненствата на място. Заведо с прикритие до духовника и др. Кочевата той посети Самовилската митрополитална църква и лично благослови болните.

Поздравя малната богомолна община в село Бялово в Божия храм и кресто да стоят в светата Православна църква – единственият ни сигурен прибище.

Министърът на образованието се срещна с Българския патриарх Максим

На 7 септември поздравих министър на образованието г-н Димитър Василев за предаване на Негово Светейштво Българският патриарх Максим, за да получи светославенското благословение за преподавателски работни на поверени му висшестепенни работници.

Срещата между патриарх Максим и министър Максим състоя в приемната на Синодната палата. На нея присъстваха и Негово Светейштво митрополит Натанайл, гл. секретар на Светия Синод архиеп. Назим и г-жа Николава, началника на кабинета на министъра.

Министър Василев изрази готовност да продължи заедно с патриарха и митрополита между Светия Синод и Министер-

ството на образованието. В отговор на откровената молба към председателския му кабинет, който равновесителски да бъдат назначени експерти с правна квалификация и образование, министърът обеща ангажиране незабавно да бъдат обявени конкурси първо за обектите, а второ напредък и заставно религиозно образование: София, Пловдив, Русе, Благоевград и Пазарджик. Последствие ще бъдат назначени експерти и в останалите регионални инспекции.

Безспорно е резултатът от изучаването на „Религия“ в училищата, министър Вал Василев увери патриарха, че не са съществували никакви трудности нито убеждение ще направим

всичко, което зависи от него, за да разшири обхвата на изучаването на предмета. След като се запознае по-подробно с проблема, той ще потърси с помощта на специалистите най-удачната форма за изучаването на „Религия“ при следващата учебна година.

Честе сърце се тревожило да бъде положена традиция, по случай началото на учебната година да бъде отслужено общоводосветно, което да прикметва служенията на министерството. Бے изразно взаимно уважение и готовност за взаимно на базата на обществото дялание между Българската православна църква и Министерството на образованието да продължи.

Храмов празник на църквата „Рождество Богородично“

На 8 септември в стодневния храм „Рождество Богородично“ Негово Светейштво Българският патриарх и Софийски митрополит Максим отслужи са. Литургия по повод храмовия празник. В богослужението веза участие Знаменият епископ Николай, протосингелът на Софийската митрополитална архимандрит Йоан и храмовото водосветно, многоброен народ.

В края на службата председателстват на храм иконом Борис Стоянов Благовини за на Негово Светейштво за участието му в литургичното честване на празника и обявя на измереността на храмовото настоятелство да се увеличи разширяване на храма.

Дар от Руската православна църква

На 10 септември в Синодната палата Негово Светейштво Българският патриарх и Софийски митрополит Максим при Негово Високопреосвещенство Волгоградския и Камшишки митрополит Герман. На срещата присъстваха и посланикът на Русия на с-н Анатолий Полтавков, митрополитите Владислав Калинин, Вячеслав Дометян и Старозагорски Галактион, главният секретар на Св. Синод архимандрит Назим и председателстват на Руското подворие у нас о. Александър Каргин.

Митрополит Герман

поздравя Негово Светейштво патриарх Максим с продължаването на разволя и възстановяването на единството на Българската православна църква.

Руското гост лириче разговори се посвети на България и от възможността да доведе скъпия дар за нашата Църква – иконата с ирландска частна от мощите на св. Александър Невски, които се съхраняват в Александровската палата в Петербург.

На 11 септември Негово Светейштво патриарх Максим отслужи са. Литур-

Вести от Ловчанска епархия

ДОКУМЕНТИ

Обръщение

на Св. Синод на Българската православна църква

„През последните седмици България бе столпотворен от проливни дъждове, които залюха домовете на столични български семейства, разруши инфраструктурата на десетки населени места, унищожи много жилища и човешки довери сполучностно продукция, наводени бяха храмовете и манастири. Множество български семейства бяха подложни и елемента на унижения за живота.“

Това обстоятелство постави на изпитание физическите и морални сили на нацията. В такива моменти се изпитват нравствените качества на един народ. Когато страда един член от цялото, страда цялото. Когато страда членът е един общество, страда цялото общество.“

Затова Българската православна църква, която духовна майка на българ-

ския народ и пази паметта на неговите нравствени качества, не може да бъде безучастна към това първоначално бедствие.

Св. Синод изказва искрени съболезнования на близките на загиналите и съболезнования на онеми довери сполучностно хора и призовава всички православни християни да се включат в акцията за събиране на помощи за пострадали семейства за живота.“

Молим Бога да пази България от подобни бедствия и да укрепи силите Своите благодат и сили българския народ, за да ги намери тежките изпитания.

11.08.2005 г.

Прегледано на Св. Синод
МАКСИМ
Патриарх Български

Вести от Ловчанска епархия

На 20 август Негово Високопреосвещенство Ловчански митрополит Гаврил осети новонаградския параклис в с. Бойковец, край Етрополе, и отслужи исто гвария светица. Литургия. Параклисът е посветен на Успение на Божията Майка. Църковният комплекс се допълва от камбанария, тераса и внасе за посетители. Метрлич и предластените качества на един народ.

На 26 август вечерта високопреосвещенният митрополит Гаврил отслужи молебни часове в Ботурчица, за да помолви нещастно застрашените пред Бога за укрети дадена да се просвети управлението в Републиката.

На 28 август, везна, високопреосвещенният митрополит Гаврил извърши икаринско разположение в дясно степен на Валентин Хитов.

Димитър Валентинов е рожен в жите в гр. Пиром. Личен свидетел. Загърблен с Н-

даването от общината, който управител е село на „Гетемиш“, който управител е село Цоло Вутов с онеми дарения. Своия полукръг за това богослужение делят се онеми и други бившими от работна, областната управа и милиция за вярата родолюбиви българи. Параклисът ще се обслужва като вярта епоноя от отец Никола Атанасов от Етрополе.

Българската църква, за да вземат най-правилните за страната решения.

Молебният ще бъде издържан в отговор на молбата на християни от новената му община.

Богослуженията по ветеринарна медицина, а след това статистика на факултет на Училището по ветеринарна медицина, който управител е село Шек. Икарински свои стък като дикси и срещания в катедралния храм на Ловеч. Св. Троица.“ След това се обригна няколко епоноя, погварини в Плевенска епархия.

Вести от Видинска епархия

По отключаване църковния празник в дясно степен дава повод за везна родителствата на новената му община. Той обща са така издържан в гвария от православните българи, че дори в слушател, който даден храм или манастир с разширен, населението продължава да чества на паметта на светица по поводите.

На 6 септември Негово Високопреосвещенство Видински митрополит Дометян посети гр. Мирновица, за да вземе участие в празничното тържество на храма. На тази дата светата Църква отбелязва т. нар. „Св. Архангел Михаил – летни“ и въплъщаването на Спасителя в човешка форма в местността Хови. На мястото на синагомата Успенския манастир, разрушен при Чирковското въстание, чирковци се събраха, за да вземат участие в традиционния молебен-водосвет.

Безспорно е резултатът от изучаването на „Религия“ в училищата, министър Вал Василев увери патриарха, че не са съществували никакви трудности нито убеждение ще направим

тодари“ вером. Антим и местното духовенство.

По-късно в двора на администрацията старата на Миниводобното предприятие в гвария да митрополит Дометян положи основен камък на нов храм. Той ще бъде посветен на св. Йоан Рилски, който манастир са избрала своята поповест.

На 8 септември, Негово Високопреосвещенство Видински митрополит Дометян посети гр. Мирновица, за да вземе участие в празничното тържество на храма. На тази дата светата Църква отбелязва т. нар. „Св. Архангел Михаил – летни“ и въплъщаването на Спасителя в човешка форма в местността Хови. На мястото на синагомата Успенския манастир, разрушен при Чирковското въстание, чирковци се събраха, за да вземат участие в традиционния молебен-водосвет.

Безспорно е резултатът от изучаването на „Религия“ в училищата, министър Вал Василев увери патриарха, че не са съществували никакви трудности нито убеждение ще направим

Тържествата продължава с ирландска програма в центъра на града. Поздравителни слова произнесе Видински митрополит Дометян и Кметът на града кс. Максим Дюванев.

Участие в тържествата на гр. Берковича взе и президентът на страната н-н Георги Иванев.

Вести от Варненска епархия

Обществен комитет „Християнска ценност“ към Варненската и Великоприславска митрополитална подготвя и стартира проект за преподаване на предмета „Християнска традиция и ценности“ в средните общобразователни училища в градовете Варна, Добрич и Шумен. Учителите, които ще преподават новия предмет, са подготвени на конкурсния изпит от комитетом „Етика, морал и вяра“ към обществения комитет, който се състои от шестима свещеници и един директор на варненско училище.

Проектът ще бъде финансиран от Общинския детски комитет, който е взело към Регионалния инспекторат по образование във Варна.

Презметът „Християнска традиция и ценности“ ще се преподава от учителите, на които е отпуснато заплатата на пълна работна Вяр Варна има отпуснати три места за учи-

тели по новия предмет, в Шумен – две места, а в Добрич – три. Да изучават „Християнска традиция и ценности“ са записали 1100 деца във Варна, а в Добрич – 200 деца. Вече са отучени броят на заключените ученици.

По инициатива на одобрените учители в края на август във Варна бе проведен общественият конкурс „Методика преподаване“ в който ги запозна с новия постижения в областта на педагогиката и приложението им в областта на религиозното образование. Конкурсът бе проведен с помощта на обществения комитет „Християнска ценност“ и фондация „Покров Богородичен“.

Всички участващи, които ще преподават новия предмет, са богослови, с добра подготовка за преподаване и голямо желание за общуване с децата.

Проектът стартира на 1 октомври. ЦВ

Религиозните права и свободи

От сеп. 1

Вкметостта на този въпрос и като допълнение към изясняването на събитията от „кристиалната нощ – 21.7.2004 г.“ (както и приличат някои православителни) е необходимо да се спомене, че авторите на доклада са „аргонисти“ на същият списък много мажоритен част от периода на „демократизирането“ на Църквата. Това е писмо № 118/17.02.92 г. на директора на Дирекцията по вероисповеданията до главния прокурор на Р. България, в което се иска съдействие от органите на МРР на възрастни (разкошеска) православен орган на БПЦ (създаден и утвърден с административен акт на държавната власт) в Софийска митрополия, а при необходимост и в всички останали административни и служебни сгради на Св. Синод.

Не са намерили място в доклада и моментите от нахлуването вземане на сградата на Софийската духовна семинария „Св. Иван Рилски“ на десетки храмове и манастири в София и страната през 1992 г., както и оказването тогава насилие върху стотиците служители, които браняха своите храмове, манастири и сградите, които бранеха православието, които бранеха православието.

Знаю православителните организации, представящи за обективност на своите оценки, пропускат подобни факти, даващи ясна представа за последиците събитията. На какво почват тогава откровенията за прекорупция към българското православието?

Знаю и доклада не се споменава, че тези, които досега се жалват от Църквата за нарушението си права и свободи, използваха политическите настроения на народа, за да го нагнетят срещу Негово Светейшество Българския патриарх Максим и останалите митрополити на БПЦ!

Знаю не е отбелязана тронната сцена с „амриканка“ от екзистирания политическа тълпа, скандала бляло на патриарха? Указан православителни, това беше неадекватност не само към личността на патриарха, но и към цялата патриаршална институция, към върха в БПЦ. Това мита в БПЦ Православие, това беше унижение и извървяване на религиозните православни, които приемат тази лич-

ност за свой духовен водач. Църквата няма вина за това, че повика връщане на старата, нарушена през 1992 г. Стоята не е нарушена на правото на вероисповедание на тези, които не признават истинното православно и не искат да са в молотва и екзистирания връзка с него. Книжарите, преследвани обективно съ ръководния състав на БПЦ, които е припят и в молотва и екзистирания обществена с всички останали поместни православни църкви, няма основание да предизвикат претенции, че представляват БПЦ. Според отговорите, участвали във Всеправославния събор (София, 1998 г.), „далечното на разстояние в лоното на светите поместни православни църкви представлява *най-голямата и най-голяма линия на преобладаваща в разлоз от осемнаестина благодат на Св. Дух*“ и това е гласът на Вселенската православна църква по въпроса за църковния статус на членовете и поддръжниците на т. нар. „алтернативна“ църква.

За какво нарушение на правата се говорехт досега, след като през 1998 г. те публично поканаха, приехт решението на събора и бяха приети в лоното на Църквата? Няма забравяне, че само от Вселенската православна църква, всички манастири „Всички свещени храмове, светни обители и различните им медиялни измоти, всички манастири по този начин в Църквата цяла, преминават към един-

ствена и единствена канонична Българска църква“.

По отношение на възприемането терминологично „алтернативен синод“ е необходимо да се посочи, че Църквата не оперира с един синод, а с един синод по местимт с православителна екселеология, поради което се среща в църковно-правилната терминология. Църквата е една, тя няма алтернатива. Потвърждаем на това са думите на св. Отец в писмото, Който е следният: „Едно тълпо ете и един дух, както сте и припадни към единство, една вярност, една в вяра, една в надежда, една в любов, една в милост, една в истина, една в мир, една в истина, една в истина“ (Ефес. 4:4-6).

Терминът „алтернативен синод“ е введен от политическите и е в сила на употребата в него на употребата на думата за „демократизирането“ на православието, което приемат тази личност за своя.

В. Выевденето, нагазването и използването на терминология, чужда на същността на Църквата, е амалитивно във вътрешните й дела.

В тази връзка може да бъде разглеждано наложено от Църквата „наложено по мнението“, се решението на Всеправославния събор са валидни една след присъединяването им от първоначално събор събор. По този начин се е необходимо да се посочи, че решението на Всеправославния събор, в който врежа всички престоятелите на поместните православни църкви, не е нарушават да бъдат санкционирани от мения първоначално събор – още повече, че съставът от Уставния БПЦ не поставят подобно изискване.

Според православната същност, един от основните своености на Църквата е съборността. По тази причина мие БПЦ и църковните поместни сирини съществуват тясно свързани на единение. Тя е неразделна част от мистическото тяло на Църквата. Затова и решението на този Всеправославния събор са задължителни за вси. При неспазване на тези решения БПЦ може да бъде обявена за сизматична и да се прекъсне първоначално обществено и гражданско общоритие с исповитно за православниците, затова по-късно за тях е да я възприемат като неканонично и само като институция.

Неразбирането и изаботването на основни принципи от православната екселеология поставя под съмнение голяма част от съдържанието на съборното решение за възприемане на информация, целзла да заблудуларизира обществено.

Несериозно е, когато хора, които нямат никакво общ с Православие, се издължават на църковно-правилна терминология, да въпросот от устройството и управлението на Църквата, без да са запознати със същността на църковното право.

Неудостоимо е субективни преценки да се предлагат за обективност анализите и оценките.

Повече от ясно е, че по отношение на тези спешелени, които се действат в лоното на Църквата, като се направят огнети за връщането и закрепването на позициите на истинното православието, само част, както от разколническа група, която бже зачната е акт на либрелозане и измисляне и други по които се оказват думите на журналистите от наш време. Според нас православителните организации, които нямат какво да кажат, това да работят заплитат си жана.

Ж. М. ДОКОВА

Учението на св. Григорий Палама за св. Богородица

Св. Григорий Палама изпитва особена почит, благоговение и любов към Божиата Майка, която е важна по свои характерни за инокската традиция райни и живописни картини. Тези особени мистични почит на учителя на безмълвие“ това са неговите един от кулминационните моменти в систематическото му учение, което през късноризанителния период. Думите на св. Григорий Палама отговарят отново на негово и критко за Девата, то след възстановяването на Богородичното учение догмат на събора в Ефес (431 г.) почитта към св. Дева Майка постепенно се установява поместно сирини. За да достигне през XIV в. своя връх при богословнието на св. Григорий Палама и св. Николай Каваса. Трябва да се отбележи, че тези решения БПЦ може да бъде обявена за сизматична и да се прекъсне първоначално обществено и гражданско общоритие с исповитно за православниците, затова по-късно за тях е да я възприемат като неканонично и само като институция.

Забележително е, че в богословската традиция на св. Григорий Палама св. Богородица се поставя като образ за християните и, в по-тесен смисъл, като образ на християнския живот, като изпълно осъществяване на „искусствата“ и единеното с Бога в молитвата, което е в основата на неговите аскетско-мистическо изпитание, но и на цялото му богословие.

Божията Майка, освен че първа е постигнала това изпълно единение с Бога, и е така да се каже първният инок, защото тя сама пропърва и изобретява „най-испиритна и съвършен път, и преди да знаеше св. Богостеи Сина действителна утроба, тя Го е зачала в душата си“, което „създавала ума си с Бога“. В 53 омлия, прогласена по повод първата Выевдене Богородица, Палама описва нейния живот и повелението й в рамка като скелдин с живота на иноките. Дева Майка, виевдена „любовнически“ от св. Дух, хранила само с Бога, видяла само от Бога, хранила само от Бога“. Според св. Григорий Палама, св. Дева първа успела умоиспирителната молитва и предавала на следващите поколения извървяване на същерието. Тя прокарала една в нейния път към небеса, който аз не излиза *умоиспиритно илючване*. Предавайки на негова своя, тя се издига по-високо от всяка ствар и несъмнено е виевдена от Моекия ижевдене славата Божия, като се посвещава на Божествената благодат, която не се подава на ставане възприемане“. Св. Дев. Маргарита казва на почитта на свещеното мълчание, което за всички възлюблени Бога се явява издигане и виевдене тайни, образна помислите на по-добри, път към истинно богочувствие и богочувствие, път към истинно съзряване“. Неслучайно Григорий Палама прилика към подражане и следване примера на чистата Дева.

Тези разкрития подробно като дещи стварки по пътя на съзряването, съединяване ума и волята си с Бо-

га, се е удостоила да Го нося в утробата си, като по този начин е съдействала на Божиемо домостроителство, за да стане „Бог – Сина Чиста Моекия – син Божия“. Тя става Майката на Спасителя на човечеството, след като казва: „Нека ми бъде по думата ти“ (Лука. 1:38).

Учението за особено чистото илючване обяснява мистичната почит и благоговение на св. Григорий през *Богословната ижевдене* (Лука. 1:28). Ние ставаме богове по благодат, наговява Палама, а тя, Девата, в нейната илючване и осъществяване на тази мисъл, защото „този мистичен път по природа, това е Девата по благодат“ (Омлия 44).

Участие в Богочувствието чрез мисъл в реинтеграцията на чистотата на всеки един от нас, в Девата от чистота на чистота, съвършено и най-чиста, съвършено и най-чиста, затова според св. Григорий Палама тя в най-голяма степен е изпълнена с чистота на св. Богостеи Духа (Бесса 52).

Благоговение на Божиата Майка не се обявява в „искусствата“ на св. Злато и Кръста на Бога, сроднически с Того и Сина и сириното“ (Бесса 37). Затова и Палама, като и нарича „искусствата“ между Бога и нечия човешка роля“, настоява, че „всички, които са в Девата по благодат, познана и нейно място на Неместимия“ или още „Никой не е дошъл при Бога освен посредством нея и Родина се от нея“.

В контекста на нейното Богомайчинство, като връщане на нейната „Богословна“ св. Григорий Палама описва смъртта, възкресението и вземането с тълпо на небето на Божиата Майка. Това е той първи в своята 37 омлия, посветена на Успението на св. Католическия светителски описва всички събития отнокно Успението на Божиата Майка и как най-накрай нейното тяло било пренесено в неба. Св. Григорий Палама описва свещеността на чистотата на св. Дева, която отговича Пресветата Дева от всички богочувствители се, е че тя е ставана безмълвна след смъртта си единствено в Църквата, защото небето съ своя Сина Божия отбляда илюва изобилно благодат на почитанията.

Стефан ЧИЛКОВ

На 8 септември Православната църква отбелязва един от големите си празници – Рождество на св. Богородица

ИЧНОСТ СЕМЕЙСТВО

Църква и а „мозги свят“

Сестра Мадалина е монахиня в православната манастир „Свети Иван Предтеча“ в Есекс, Англия. Тази жена е била от своите срещи и знайности а сега и живее на различна територия. Накорно иже авторът издана на същество а „Детство и разцвет“.

Настоящата текст е откъс от новата книга „Разговор с Мадалина“. В тази книга сестра Мадалина споделя своята си опит от обаяването с деца и родителите и днешна мисъл за това как да се правят децата си в православната асра в днешно време.

Истинският обид е различна единствено свободно и доброволно. Ясно е, че степените на тази свобода, която даваме на детето по отношение на „този свят“ и истинските проявления, не се различават по същество, а само по то, до каква степен детето трябва да бъде решени за всяко от станаите на развитието. (Родителите в училището трябва да бъдат предпоставени да заминат идеи от препоръките на детските психолози, но трябва често да са прекратено трудни за изпълнение в реалния живот. Най-добрият индикатор за стана на развитието, на който се намира детето, е самото дете.) Тук няма за цел да повтарям, че трябва да направим всичко възможно, за да не допуснем да задушим детската свобода на детето, което не ни правим грешка, като съвсем да го оставяме на отнемане с детските събития, като забравяме или изключим да даваме едно или друго, като изкаваме мисълта за някое постъпка а си.

Сестра Мадалина кълм едно дете. „Здравей, идиши а си нас в къща“.

Детство. Не искаме да играем футбол.

СМ: „Забелявам, че си с футболната на това от време.“

СМ: „Искам да кажа, че когато бонбон за по-уверено.“

Детство. До скоро?!

Примерски разговори като това често биват отменени от някои възрастни майки, които изглеждат, че са направили идеите си, но не искат да дават по-нататък. Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван. Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

Това е един важен момент, който не трябва да се забравява, че детето не е само играчка, а човек, който трябва да бъде уважаван и уважаван.

ГОЛОСЛОВЕ

Негодумението прег смиртвн

Кажем съвсем недумението за религията, за Бога, за вярата с неговият в човешкото съзнание от възраста за смъртта. Или по-точно от възраста, когато и дъщеря следва майка, и син следва баща, или – не. Това е продължаващо, непрестанно измръщаване човешка възраст за здравия свят и здравия живот. И тъй като няма никакви научни, точни познания, осъществявани и поддържани се на просвета доказателства по този въпрос – нито в вярата, нито в другата посока, нито пожелания, нито отрицания – то този въпрос остава вечно открит и измръщаване нараста предизвиква разгорещени и мъчителни спорове.

Наистина официалните отрицания на здравия свят прегрещат, че са доказани нещом научно, а именно, както съществуват на каквото и да е след смъртта, така и безсмъртието на душата могат да бъдат научно определени. Но всички тези доказателства могат да бъдат разбити така, както, едва ли не мимолетно, ги разбива Владимир Павлов в едно от своите произведения (при това, трябва да отбележим, че Владимир Павлов не е вярващ, но е изследовател на Библията и е вярващ).

В един от романите ми след дълго и мъчително изследване умрял човек казва: „Николай умрял преди да настъпи смъртта, той идва на себе си – събужда се

след продължително безсъние и пред него се появява силна изключителна възраст: „поздрави ме – след това, или не“. В статия, която ежеседмично публикувам на сайта, казва: „Разбира се, се намираме в епоха на осъществяване и очевидно, както и това, че в момента явява.“

„А в това време – отбелязва той – аз съм в епоха на осъществяване и очевидно, както и това, че в момента явява.“

„А в това време – отбелязва той – аз съм в епоха на осъществяване и очевидно, както и това, че в момента явява.“

По тази причина явява неясно, защо трябва да се обръщаме с въпроси за здравия свят и за това какъв се случва след смъртта. Но всички тези доказателства могат да бъдат разбити така, както, едва ли не мимолетно, ги разбива Владимир Павлов в едно от своите произведения (при това, трябва да отбележим, че Владимир Павлов не е вярващ, но е изследовател на Библията и е вярващ).

В един от романите ми след дълго и мъчително изследване умрял човек казва: „Николай умрял преди да настъпи смъртта, той идва на себе си – събужда се

се и опитвала да даде окончателен отговор на този мъчителен въпрос.

Например измислятият диалог на Платон във „Федон“ с изцяло посветен на доказването на безсмъртието на душата. Това е по всяка вероятност не от най-дълбоките произведения, написани на тази мъчителна тема. И

вещуващо едновременно, героиня от романите на Алданов (има се предвид Александър Браун, герой от романи на М. А. Алданов „Пещера“, 1935 г.), трескаво търси именно тази книга, преди да завърши живота си със самоубийство. „Още сега не разбира, казва той, има ли там нещо, или не“. Наистина той не успява да намери книгата.

Но все пак и доказателствата на Платон и доказателствата на Алданов дълбоко въздействат само на онези, които и без него вече вярват в безсмъртието

на душата. Като че ли през цялата история на човечеството не се е чуло нищо, проповядващо Платоновия „Федон“, да кажем – да, по-рано не вярвах в безсмъртието на душата, но сега, на Платон го е доказал, и сега вече вярвам.

Същото може да се каже и за почти всички философски опити да се намери

като че ли през цялата история на човечеството не се е чуло нищо, проповядващо Платоновия „Федон“, да кажем – да, по-рано не вярвах в безсмъртието на душата, но сега, на Платон го е доказал, и сега вече вярвам.

Същото може да се каже и за почти всички философски опити да се намери

като че ли през цялата история на човечеството не се е чуло нищо, проповядващо Платоновия „Федон“, да кажем – да, по-рано не вярвах в безсмъртието на душата, но сега, на Платон го е доказал, и сега вече вярвам.

Вярна на Христуа пред смъртта

Свещеномъченици Александър Смирнов и Фьодор Ремизов

Александър Смирнов е роден през 1875 г. в Москва. През 1898 г. завършва Московската духовна семинария и постъпва като преподавател по Закон Божий в евангелистически училище в с. Крутино, Московска губерния. През 1908 г. е ръководител на сестринския и назначен в храм „Воздвижение на Честния Кръст Господен“ в с. Виноград, Верейска епархия. През 1913 г. благодарение на местния помещик Шани при храма бива построена къща, в която живеят църковният настоятел, а свещеникът живее в дома на помещика, бидейки там плаща наем. Храмът се намира на полювни колони, посветени от друг храм, което не помага на полагане на покаяние в с. Виноград. Там живее Владимир Влахера, където служи свещ. Фьодор Ремизов.

Фьодор Ремизов е роден в семейството на свещ. Николай Ремизов. Преди да бъде назначен в Рязноложеския храм през 1917 г., освещаване на храма бил брат му Алексан-

др. След назначаването на отец Фьодор неговият брат бил преместен в друг храм. През това време бил само църковна къща, затова свещеникът и посветил живеел в дома на помещика. След това на една селска къща.

През 1903-1904 г. отец Александър Смирнов бил назначен в сестринския и назначен в храм „Воздвижение на Честния Кръст Господен“ в с. Виноград, Верейска епархия. През 1913 г. благодарение на местния помещик Шани при храма бива построена къща, в която живеят църковният настоятел, а свещеникът живее в дома на помещика, бидейки там плаща наем. Храмът се намира на полювни колони, посветени от друг храм, което не помага на полагане на покаяние в с. Виноград. Там живее Владимир Влахера, където служи свещ. Фьодор Ремизов.

Фьодор Ремизов е роден в семейството на свещ. Николай Ремизов. Преди да бъде назначен в Рязноложеския храм през 1917 г., освещаване на храма бил брат му Алексан-

др. След назначаването на отец Фьодор неговият брат бил преместен в друг храм. През това време бил само църковна къща, затова свещеникът и посветил живеел в дома на помещика. След това на една селска къща.

През 1903-1904 г. отец Александър Смирнов бил назначен в сестринския и назначен в храм „Воздвижение на Честния Кръст Господен“ в с. Виноград, Верейска епархия. През 1913 г. благодарение на местния помещик Шани при храма бива построена къща, в която живеят църковният настоятел, а свещеникът живее в дома на помещика, бидейки там плаща наем. Храмът се намира на полювни колони, посветени от друг храм, което не помага на полагане на покаяние в с. Виноград. Там живее Владимир Влахера, където служи свещ. Фьодор Ремизов.

Фьодор Ремизов е роден в семейството на свещ. Николай Ремизов. Преди да бъде назначен в Рязноложеския храм през 1917 г., освещаване на храма бил брат му Алексан-

др. След назначаването на отец Фьодор неговият брат бил преместен в друг храм. През това време бил само църковна къща, затова свещеникът и посветил живеел в дома на помещика. След това на една селска къща.

През 1903-1904 г. отец Александър Смирнов бил назначен в сестринския и назначен в храм „Воздвижение на Честния Кръст Господен“ в с. Виноград, Верейска епархия. През 1913 г. благодарение на местния помещик Шани при храма бива построена къща, в която живеят църковният настоятел, а свещеникът живее в дома на помещика, бидейки там плаща наем. Храмът се намира на полювни колони, посветени от друг храм, което не помага на полагане на покаяние в с. Виноград. Там живее Владимир Влахера, където служи свещ. Фьодор Ремизов.

Фьодор Ремизов е роден в семейството на свещ. Николай Ремизов. Преди да бъде назначен в Рязноложеския храм през 1917 г., освещаване на храма бил брат му Алексан-

др. След назначаването на отец Фьодор неговият брат бил преместен в друг храм. През това време бил само църковна къща, затова свещеникът и посветил живеел в дома на помещика. След това на една селска къща.

През 1903-1904 г. отец Александър Смирнов бил назначен в сестринския и назначен в храм „Воздвижение на Честния Кръст Господен“ в с. Виноград, Верейска епархия. През 1913 г. благодарение на местния помещик Шани при храма бива построена къща, в която живеят църковният настоятел, а свещеникът живее в дома на помещика, бидейки там плаща наем. Храмът се намира на полювни колони, посветени от друг храм, което не помага на полагане на покаяние в с. Виноград. Там живее Владимир Влахера, където служи свещ. Фьодор Ремизов.

Фьодор Ремизов е роден в семейството на свещ. Николай Ремизов. Преди да бъде назначен в Рязноложеския храм през 1917 г., освещаване на храма бил брат му Алексан-

др. След назначаването на отец Фьодор неговият брат бил преместен в друг храм. През това време бил само църковна къща, затова свещеникът и посветил живеел в дома на помещика. След това на една селска къща.

През 1903-1904 г. отец Александър Смирнов бил назначен в сестринския и назначен в храм „Воздвижение на Честния Кръст Господен“ в с. Виноград, Верейска епархия. През 1913 г. благодарение на местния помещик Шани при храма бива построена къща, в която живеят църковният настоятел, а свещеникът живее в дома на помещика, бидейки там плаща наем. Храмът се намира на полювни колони, посветени от друг храм, което не помага на полагане на покаяние в с. Виноград. Там живее Владимир Влахера, където служи свещ. Фьодор Ремизов.

Фьодор Ремизов е роден в семейството на свещ. Николай Ремизов. Преди да бъде назначен в Рязноложеския храм през 1917 г., освещаване на храма бил брат му Алексан-

др. След назначаването на отец Фьодор неговият брат бил преместен в друг храм. През това време бил само църковна къща, затова свещеникът и посветил живеел в дома на помещика. След това на една селска къща.

Килийното училище В село Рабиша

Село Рабиша със своята чудно красива пейзаж „Магур“ е един от най-често посещаваните туристически обекти в Северозападна България. Матинца туристи обаче знае, че недалече от природните курорти на Магурата се е намирало до наши дни килийното черковно училище в село Рабиша, едно от онези на родолюбив и нравствен, възпитано поколение българи през Възраждането.

Сградата на килийното училище

Към края на 18-и век сред населението от Белорачишко се чувства необходимост от религиозна просвета, която да съхрани и направи национален дух в етос. По това време (около 1790 г.) за селеник в с. Рабиша има грамотни поет-писаник в с. Рабиша има грамотни поет-писаник в с. Рабиша. Той пристига от гр. Неготино и от много дати и проповядва дело в селото. В началото на 30-те години селските първенеци измолват от турските власти заедно с разширяването на селската черква „Свети пророк Илия“ да построят в нейния двор и пристройка за просветни нужди. През 1833-1834 г. сградата е построена, а от следващата 1835 г. килийното учи-

Част от поучителните надписи по списъците на училището

лище е официално открито. Сградата на килийното училище е дветажна. Целият долен етаж се състои само от една стая, в която са наредени неподвижни нари за писане и почивка на учениците. Горният етаж има една голяма северозападна стая, предназначена за занимания и една северноизточна малка стая за каска. Вретице на двете стая волят към малко коридор и обширен балкон, където се занимават учениците при изучаване време. Килийното училище в с. Рабиша има типичното архитектурно решение за белорачката възрожденска къща, характерно за центричния предбалкан. Интерес представлява и оглеждането на учебната стая със задна стена тип „джамия“, който не е характерен в Северозападна България. Най-вероятно напътната на килийното училище е дело на тевенските майстори, които

по-временно на възрожденца са прокути със своите строители занаят във Видинско.

Значително за това училище са били да приемат и обучават по-големите деца не само от Белорачишката, но и от Кузлска, Видинска и Ломска околии. При същият тези условия децата от тези околии са събирани и отглеждани обикновено от сестричката на селото, която се явява и като учител, но впоследствие да учители се явяват и образовани мюсюлман. Такава досега в с. Рабиша е Сана Навилова, която възпитавала учениците от 1860 до 1870 г. Учениците се обучават на църковнославянско четиво и писмо, изучават катехизис, часослов и евангелий. Писат с остри джескици върху пресети писък в малки свещица. Застиляне с била възмущаващата метода, която по-късно преминава в класно-образователната система.

Килийното училище в с. Рабиша по своя вид представлява една преходна форма от религиозно към светско образование.

В това училище получават образование децата на обикновените и селските кметове, на чорбаджии и сепешени от областта. Една част от планинците на килийното училище по-късно стават известни на района чора. Така например Цоло Тоагор от с. Толовица е един от най-богатите българи във Видинския край, имотите му възлизали на стойност 4210 грошова, сума значителна за онова време. През 1848 г. е избран от християнското население за *баш кюле* (кмет) на Белорачишката *найма* (област). Под негово ръководство се организира и избухва големото Белорачишко въстание през 1850 г. Възпитаник на килийното училище и е Раисел Коцков, който след това става учител в селото училище. От него до днес са останали поучителски слова в религиозен дух. Након са написани по стените: „Учете деца на млани години, та когато остарете да не съжалявате.“ Възпитаник на училището е и Иван Петров от с. Рабиша, който учи децата на гр. Кула от 1864 до 1870 г.

Неоспорително след Освобождението килийното училище престава в начално училище, в което се учат и деца от околните села. Един от първите учители в него е бил Георги панев от Пловдив. Учителствал Никола Изюмов първ начален деспотизма книга на училището през 1897 г., която се води и до днес.

Килийното училище в село Рабиша и църквата „Свети пророк Илия“, изобразена през 1895 г. от Арам Дивов, сив на проекта майстор от Дебърската икономна школа Загор Дивов, създават силна християнска култура в този северозападен край на България. Като българи и многокото надписи в пещерата „Магур“, писани от селските и административните власти в Рабишките и Изюмов, видинската мряха „Св. Димитър“, втората по големина в България, маволова на Атина I и много други християнски сестрици в района, то Северозападна България може да се предяви и привлекателно място за поклоннически пътувания.

Години след година времето, хората, неспешното и административните власти и духовните лидери на българската народност, а прогностично и популяризирането на изборите забележителности на селото, които изискват запазиране, реставриране.

Петко БИЦОВ

Призив за набирание на средства

Църковното настоятелство при новостроящия се храм „Св. Пантелеймон“ в гр. Каспачка, Варненска и Ришанска епархия, набира средства за осъществяването на проекта. Той ще осъществява необходимостта на храма и животно-пасторално население на храма и жи-

востелно на околиното село. Стартият храм е в процес наобръщане за запазиране и реставриране на гр. Каспачка.

Банка ДСК, гр. Каспачка, банкова сметка 1031146700, код 30027021.

Една светиня трябва да живее...

Храмът „Рождество Богородично“ в с. Пяково, община Велико Търново, е построен през 1847 г. От началото на 2004 г. е в процедура за обявяване за паметник на културата, но може да не дойде решението... Говиме пълноценно запазвават да рече. Причината – Все още не са събрани достатъчно средства за защита конструкция.

На задължителна грън на р. Елишана, изкръп за старите строители и млади храмът „Рождество Богородично“ в с. Пяково започна 159-ата си година...

В рамките на година на работното поаване чорбаджии на село реши, че старият храм е вече малък и изправително реконструкция в Пяково, да го поучител ферман от султана за строеж на нов Божий дом. На отговорната мисия замонаха най-богатият човек и поаванен кмет – Рашик Коменчетов и Цоно Невев. Децото им се унава с успех, ферманът излезе, отворено крва година Жителите на селото изразиха нобелта църква близо до старата.

За делото си те приключи най-добрият майстор. Предложа се, че строежи е ръководен от уста Колю Фичето, който по същото време е строил камбанария на Пяковския манастир „Св. Илия“ и църквата „Св. Димитър“ в Кимфарекия манастир. Храмът в с. Пяково е забележителен с фасадата си украса и икономната. Това е една от причините от началото на 2004 г. е в процедура за обявяване за паметник на културата. Украсата на фасадата е пастична, с изкръване на аркадите, стилизирано мюсюлмански носли, отбори с каменни корни и бовам каменни корни с декоративни тухли, наредени на двата нива и карнизите с кервачи орна в четирите ъъла и змеюве в средата на корнана на северната и южната страна.

Изювността е дълго на превенчески майстори. Изювките са запазени от коорд. Досе Колюв от Тръна, който е икономически и църквата на Килийския манастир, и от Симеон Симеон от Тръново.

Общ изглед на храма

Пукнатината в купола на църквата

Изпиркват на храма

Храмът „Рождество Богородично“ ели осветен през 1847 г. Забеля църковната камбанария, отворено врати училище... Но скръпан 159 години, села млади СБ-ващото село, да рече. СБ-ващото село, пълноценно, пълноценно, пълноценно с кервачи орна в четирите ъъла и змеюве в средата на корнана на северната и южната страна.

Изювността е дълго на превенчески майстори. Изювките са запазени от коорд. Досе Колюв от Тръна, който е икономически и църквата на Килийския манастир, и от Симеон Симеон от Тръново.

Храм на дбе.

В своето е създадено сружение „Пяково в двете“ с имз запазиане и възстановяване на храма и популяризиране на местното културно-историческо наследство. Сдружението събира средства за спасяването на църквата в Пяково.

Банковата сметка при Централна Кооперативна банка:
№ 1050596006
Банков код: 79078075
Сдружение „Пяково в двете“

Стефка МИХАЙЛОВА
Сливчак
арх. Ангелар АИЛЕВ

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2005 г.

Църковен вестник		св. „Дунавска култура“	
1 година ..... 21,90 лв.	1 година ..... 18,00 лв.	6 месеца ..... 10,50 лв.	6 месеца ..... 9,00 лв.
3 месеца ..... 5,25 лв.	3 месеца ..... 4,50 лв.		

АВЕС НА РЕДАКЦИОНТА

СВ. СИНОВ, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 987-56-11

Съставител: Д-р Георги Георгиев
Главен редактор: ГЕОРГИ ТОДОРОВ
Членици: св. архиеп.

БАНКОВА СМЕТКА НА СИНОВОЛНО ИДЕЛНОСТНО НА БИЩ

ВНУШНИЙ КЛУБ ЕВРОПА – СОФИЯ, УЛ. „АДЛАНГ“ № 58
банков код: 660 96 608, сметка: 1031417018

Съставител: св. архиеп. Стефан Давидов
Главен редактор: ГЕОРГИ ТОДОРОВ
Членици: св. архиеп.